

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Galușca Nicolai,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Galușca către Vlas Larisa și Vlas Vitalie, Primăria com. Zastînca, r-nul Soroca privind nulitatea extrasului din registrul de evidență a gospodăriilor nr.417 din 06.03.2006, titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, declararea parțială nulă a înregistrării dreptului de proprietate după Galușca Claudia asupra bunurilor imobile, situate în com. Zastînca r-nul Soroca, contractului de donație nr.10677 din 13 noiembrie 2013, încheiat între Claudia Galușca și Larisa Vlas; Contractului de donație nr.2462 din 13 martie 2017, încheiat între Larisa Vlas și Vitalie Vlas și constatarea faptului acceptării succesiunii de către Nicolai Galușca după decesul tatălui Constantin Galușca,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 martie 2021 prin care s-a admis apelul declarat de Nicolae Galușca, s-a casat hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 01 octombrie 2020, și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a încetat procesul în latura cerinței lui Nicolae Galușca către Larisa Vlas privind constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul lui Constantin Galușca; în rest cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolae Galușca, s-a respins ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 22 august 2019, Galușca Nicolae a depus cerere de chemare în judecată către Larisa Vlas și Vitalie Vlas, Primăria com. Zastînca, r-nul Soroca prin care a solicitat declararea nulă a extrasului din registrul de evidență a gospodăriile nr.417 din 06 martie 2006, eliberat de primăria com. Zastînca;

- declararea nulă a Titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr.XXX din 10 martie 2006;

- declararea parțial nulă a înregistrării dreptului de proprietate a Clavdiei Galușca asupra bunului imobil cu nr. cadastrale XXX; XXX; XXX; 7866110.113.03, situate în s. Zastînca, r-l Soroca;

- declararea nulității contractului de donație nr.10677 din 13.11.2013, încheiat între Claudia Galușca și Larisa Vlas;

- declararea nulității contractului de donație nr.2462 din 13.03.2017, încheiat între Vitalie Vlas și Larisa Vlas;
- constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul tatălui Constantin Galușca.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 03 februarie 2004, a decedat tatăl său Galușca Constantin.

Până la decesul tatălui și până în luna ianuarie 2017 a locuit în casa părintească, ulterior a fost evacuat de către sora sa Vlas Larisa.

Reclamantul a menționat că, faptul domicilierei sale cu părinții se adeverește prin informația din Registrul de evidență a gospodăriilor populației, eliberată de Primăria satului Zastînca, r-nul Soroca nr.02/1-16/680 din 26 septembrie 2018. Astfel, după decesul tatălui a intrat în posesiunea patrimoniului succesoral.

Potrivit extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor populației eliberat de Primăria satului Zastînca, r-nul Soroca din 06 martie 2006 se constată că, Galușca Claudia, care este mama sa, este unicul proprietar al gospodăriei, fără ca reclamantul să fie inclus ca domiciliat în gospodărie, iar mama sa, Claudia Galușca nu l-a înștiințat despre acest fapt.

La 13 noiembrie 2013, mama sa a donat surorii Vlas Larisa bunurile imobile cu numere cadastrale XXX, XXX și XXX, situate în satul Zastînca, r-nul Soroca.

La 13 martie 2017, Vlas Larisa a donat bunul imobil nominalizat fiului său Vlas Vitalie, încheind contractul de donație nr.2462, iar la 26 aprilie 2017 ultimul a înregistrat dreptul de proprietate.

Reclamantul consideră că, toate actele juridice au fost încheiate cu încălcarea prevederilor legale și sunt supuse nulității absolute.

Prin hotărârea judecătoreiei Soroca, sediul Central din 01 octombrie 2020 acțiunea înaintată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 06 octombrie 2020 Nicolae Galușca a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoreiei Soroca, sediul Central din 01 octombrie 2020, cu emiterea unei noi decizii potrivit căruia acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 30 martie 2021, s-a admis apelul declarat de Galușca Nicolae, s-a casat hotărârea judecătoreiei Soroca, sediul Central din 01 octombrie 2020, și s-a emis o hotărâre nouă prin care :

S-a încetat procesul în latura cerinței lui Galușca Nicolae privind constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul lui Galușca Constantin.

În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Galușca, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, prin hotărârea Judecătoreiei Soroca din 26 septembrie 2016 s-a respins acțiunea reconvențională înaintată de Nicolae Galușca către Larisa Vlas, intervenient accesoriu notarul public Radu Iulian și Primăria satului Zastînca privind recunoașterea dreptului de proprietate, faptul acceptării succesiunii după decesul tatălui său Constantin Galușca, recunoașterea nulă a contractului de donație și anularea actului de retragere a vizei de reședință, și partajarea averii rămase după decesul soților Constantin Galușca și Claudia Galușca.

Astfel, instanța de apel a reținut existența unei hotărâri irevocabile, pronunțată între aceleași părți, cu privire la același obiect și aceleași temeuri și anume ce ține de cerința înaintată de Galușca Nicolae în prezenta acțiune către Larisa Vlas privind

constatarea faptului acceptării succesiunii după decesul tatălui Constantin Galușca.

Prin urmare, o hotărâre judecătorească prin care s-au stabilit faptele enunțate, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre.

Cu referire la celelalte pretenții ale reclamantului instanța de apel a conchis că, după decesul lui Galușca Constantin nimeni în termen de 6 luni n-a depus declarația de acceptare a succesiunii rămase după defunct.

Primăria a eliberat în scopul înregistrării primare a bunurilor imobile în Registrul bunurilor imobile, extrasul din registrul de evidență a gospodăriilor nr.417 din 06 martie 2006 potrivit căruia proprietar al bunurilor este indicată Galușca Claudia.

Astfel, Galușca Claudia a dobândit dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile, situate în satul Zastînca, r-nul Soroca. Careva temei legal de nulitate absolută a atât a extrasului, cât și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberate pe numele Claudiei Galușca instanța nu a constatat.

Referitor la cerința reclamantului Galușca Nicolae privind declararea nulității contractelor de donație nr.10677 din 13 noiembrie 2013 încheiat între Claudia Galușca și Larisa Vlas și contractului de donație nr.2462 din 13 martie 2017, încheiat între Larisa Vlas și Vitalie Vlas, instanța a constatat că, la încheierea acestora au fost respectate exigențele de formă și de fond prevăzute de Codul civil, contractele fiind încheiate în formă scrisă, autentificate notarial, și au fost înregistrate în modul stabilit de Lege, iar vicii de natură juridică sau semne ale nulității actului juridic disputat, nu există. Reclamant nu a confirmat interesul său primar și nici nu a adus argumente plauzibile care ar servi temei de a declara nule contractele de donație.

La 29 iunie 2021, Galușca Nicolai a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 30 martie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel. Instanța de fond și apel s-au pronunțat restrâns și pripit asupra cauzei, interpretând cele invocate în cererea de chemare în judecată precum și în cererea de apel sub un aspect limitat, văzând doar soluția de a respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Recurentul consideră că prin soluția instanței de apel i s-a încălcat dreptul la moștenire.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 30 martie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale

Recurentul a indicat că, decizia instanței de apel motivată a recepționat-o la 02 mai 2021.

Cererea de recurs a fost declarată la 29 iunie 2021, respectiv, în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în

conformitate cu alin. (2).

La 14 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 19 iulie 2021, potrivit avizelor de recepție (f.d. 18-20 Vol. II).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Galușca Nicolai, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Galușca Nicolai.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Dumitru Mardari